

NS Zpravodajství

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1069

10.09.2023 (134)

Vedení mezi národním společenstvím a elitářstvím

od Michaela Kühnena

OBRACEČ ČASU

Evropská historie zná mnoho převratů, povstání a otřesů. Nemálo z nich se honosilo označením "revoluce". Co je však revoluce - nic jiného než násilná změna poměru sil?

Ne - ne každá nová vláda, která se dostane k moci a poruší pravidla bývalého režimu, je projevem revoluce, která proběhla, a ne každá revoluce musí být násilná. Revoluce je spíše úplná změna a obnova celého duchovního, mentálního, etického a pak samozřejmě i politického základu, opětovné zachování VŠECH hodnot! Po revoluci už nic není jako před ní, změnil se celý souřadnicový systém společenského života. Biblický výrok: "Hle, všechno tvořím nové!" může symbolicky znamenat nárok a skutečnost revoluce.

Pravěk zná jednu takovou revoluci: byl to přechod od lovecko-sběračského způsobu života k zemědělskému. Zda chceme další převraty, jako je vznik měst nebo přechod z doby bronzové do doby železné, považovat za skutečné revoluce, jakkoli jsou historicky důležité, nebo - jak se domnívám - za logické důsledky této první a skutečné revoluce, můžeme nechat otevřené. V každém případě to byla právě sedentarizace, která zcela změnila přístup k životu a ke všem hodnotám, a lze ji tedy nesporně označit za

revoluci. Mnoho ras a národů - i když zdaleka ne všechny - prošlo touto revolucí, která dodnes ovládá náš život, a to v míře, kterou si ani neuvědomujeme, natolik se pro nás hodnoty a myšlenky usedlé a městské kultury staly přirozenými.

Na tomto místě poznamenejme, že revoluci nelze považovat za pozitivní hodnotu samu o sobě: zdravá kultura revoluci nepotřebuje, protože je v souladu s biologickou povahou ras a národů, které ji nesou, a s přírodními zákony. Revoluci sedentarizace, obvykle označovanou jako "neolitickou", je třeba považovat za pozitivní, neboť zahajuje proces kulturního vývoje. Národy, které se této revoluce nezúčastnily, jsou považovány za "zaostalé" a stále více se ukazují jako nezpůsobivé k životu: z biopolitického hlediska jsou sice výborně přizpůsobeny přírodnímu prostředí, žijí v souladu s přírodou a vlastním národním charakterem, ale schopnost a vůle vytvářet kulturu je rovněž biologickou predispozicí člověka, kterou tyto národy ke své vlastní škodě nechaly zcela atrofovat. Z hlediska národního socialismu, jehož cílem není "návrat k přírodě", ale vytvoření vyspělé kultury v souladu s přírodou a druhem, byla proto neolitická revoluce nutná a pozitivní.

Na jejím základě mohl život naší rasy nabýt přirozeného vývoje, který by si vyžádal velké otřesy a zásahy pouze v případě, že by kultura příliš zdegenerovala, tj. vyvíjela se v rozporu s biologickým charakterem národů, které ji nesou, a s přírodními zákony. Zdá se, že tomu tak bylo i v případě jiných ras nesoucích kulturu, jako jsou asijské nebo americké indiánské civilizace. Jejich vývoj probíhal bez dalších revolucí a zlom, který i ony zažily, nepřišel zevnitř prostřednictvím revoluce, ale zvenčí prostřednictvím celosvětového kolonialismu árijské rasy. Bohužel pro ně árijská rasa zažila další revoluce:

Kdysi tak mocné starověké vyspělé civilizace Indoevropanů se vyčerpaly a zdegenerovaly do té míry, že jen mimořádně hluboké události mohly umožnit návrat k životu v souladu s druhem a přírodou:

Zdravé a energické germánské národy byly předurčeny k tomu, aby převzaly dědictví Říma a obnovily tak společnou árijskou vysokou kulturu od dalekého severu až k perským hranicím a dále. Přesun těžiště ze Středomoří na sever, změna kulturního vedení z laténských a helénských kmenů na germánské, by znamenal hluboký řez světovými dějinami, ale ne revoluci, která by zcela změnila přístup k životu ve starém světě, která by zahájila novou éru.

A přesto k takové revoluci došlo. V organismu antického světa se usadilo cosi cizího a zlověstného, co těžilo z jeho degenerace a podporovalo ji, až volání po obnově bylo tak silné a úpadek tak hluboký, že revoluční společenství dokázalo vyvolat první skutečnou revoluci v naší evropské kulturní sféře v historické době: To byla revoluce křesťanství, která postavila jediného absolutního Boha, vedle

něhož nemohou být žádní jiní, do středu nového pohledu na svět a prohlásila církev za vykonavatelku Boží vůle. V době, kdy osudový přechod ke germánským kmenům našel svůj vnější výraz v korunovaci franského panovníka Karla, který vešel do dějin jako Veliký, zdědily již dávno nejen Řím císařů, ale také Řím křesťanské církve a náboženství. Jejich nezlomná vitalita obnovila a vytvořila životní řád, který přetrval staletí, ale nepřinesla obrat k vyspělé civilizaci odpovídající přírodě a jejím druhům, nýbrž spíše dogmatickou, nepřirozenou prozíravost s rostoucím odcizením od přirozených základů a zákonů života.

Nietzsche tento vývoj výstižně popisuje termínem dekadence, jímž míní právě toto odcizení a degeneraci, tj. vymezuje tento termín šířeji, než je obvyklé. Protože však kultura může dlouhodobě přetrvat pouze tehdy, pokud se vyvíjí v souladu s přírodou, zdravá životní síla se proti degeneraci bouří, dokud nevypukne nová revoluce.

Celé dějiny křesťanského středověku lze vykládat z tohoto hlediska permanentní vzpoury, stejně jako byla svatá inkvizice nástrojem k zabránění revoluce.

Nakonec se opět našlo revoluční společenství, které iniciovalo opožděný převrat - byli to svobodní zednáři. Jejich vnějším triumfem byla Francouzská revoluce roku 1789, která se však stala skutečnou revolucí, novým obratem doby, který změnil nejen mocenské vztahy, ale všechny základy života. Křesťanský Bůh byl vytlačen ze své pozemské všemohoucnosti a do centra veškerého života a cítění vstoupil svobodný jedinec. Jakkoli měla být tato revoluce liberalismu ušlechtilá, kvůli lidské přirozenosti žalostně selhala, nezavedla skutečně stabilní životní řád, ale nahradila křesťanský řád donucením zrychleným úpadkem a rostoucím rozkladem. Koneckonců tato revoluce změnila všechny základy života a ovlivňuje nás dodnes - v jejím důsledku došlo k industrializaci, rozvinul se kapitalismus a jako jeho nejextrémnější potomek se zrodil marxismus.

Základní problém evropské kulturní sféry, která mezitím zplodila odnože na všech kontinentech a ovládla svět svým přístupem k životu a na dlouhou dobu i z hlediska mocenské politiky, však stále nebyl vyřešen: problém odcizení od kultury a přírody, problém stále se zrychlující degenerace a dekadence.

A nakonec se spojilo vědomě revoluční společenství, které vyvolalo revoluci, jež zásadně zastavila dva tisíce let trvající úchylku evropské kultury: bylo to národně socialistické hnutí, které vyvolalo nový obrat doby a stanovilo program budování vysoké kultury v souladu s druhem a přírodou.

Shrňme si to - neolitická revoluce umožnila árijské rase začít vytvářet kulturu, která v Evropě vyvrcholila v antické vysoké kultuře Hellady a Říma (árijské kultury v Persii a Indii šly jinými cestami, které bychom museli příliš dlouho

sledovat). Antická kultura nakonec zdegenerovala vyčerpáním životních sil národů, které ji udržovaly - zejména Římanů. To vyvolalo první skutečnou evropskou revoluci, která nejen obnovila kulturu, ale vytvořila zcela nový životní řád, ale zároveň také vyvolala aberaci, která kulturu a přírodu od sebe jednou provždy odcizila. Tato křesťanská revoluce využila zdravé vitality germánských národů s působivou dogmatickou rigiditou a dokázala takto udržet svůj řád po celá staletí, navzdory všem vzpourám.

Nakonec po ní následovala druhá evropská revoluce, revoluce zednářského liberalismu, která sice vznikla z oprávněné vzpoury, ale základní problém evropské kultury neuznala, ba dokonce jej ještě prohloubila. Nepodařilo se jí sice nastolit stabilní řád, nicméně přetvořila staré hodnoty, vytvořila jiný postoj k životu, který převládá dodnes, i když je stále jasnější, že špatná cesta se nyní postupně stává cestou smrti nejen naší kultury, ale i naší rasy! Proti tomu se staví národně socialistická revoluce, která staví biologické myšlení a přirozená společenství lidí a rasy do středu veškerého myšlení a cítění, čímž vyvolává nový obrat doby a umožňuje vznik vysoké kultury, v níž se kultura a příroda opět vzájemně smiřují a v níž je překonána dekadence, degenerace a odcizení! To je třetí zlom v evropských dějinách!

S každou z těchto tří revolucí začíná nová éra: křesťané to dali najevo tím, že narozením svého zakladatele vytvořili a prosadili novou éru, která dodnes převyšuje dějnotvornou sílu tohoto náboženství.

Zednářsko-liberální revoluce vznesla srovnatelný požadavek, když chtěla vyhlášením Francouzské republiky zahájit první rok nové éry. O jejich neschopnosti zavést trvalý řád vlády svědčí i to, že Napoleon tento kalendář již po několika letech mlčky zrušil.

Národní socialismus se zpočátku považoval za čistě německé hnutí za svobodu, které se zrodilo z porážky v první světové válce a ponížení versailleským diktátem. Teprve postupem času si uvědomil svou pravou podstatu, a to jako rasovou revoluci s celosvětovými ambicemi.

Druhá světová válka přinesla realizaci nadnárodního úkolu národně socialistické revoluce. Ale teprve když nacionální socialismus ztratil mocensko-politickou podporu německých zbraní, začali se nacionální socialisté všude v prostředí bílé rasy chápat jako celosvětové revoluční hnutí. Cesta k zajištění přežití naší rasy a k jejímu novému rozkvětu je tedy prostřednictvím poslední skutečné revoluce volná! Všechny podmínky jsou na místě. Degenerace západní civilizace, která nyní otravuje celý svět, pokročila natolik, že volání po vykoupení, spáse a obnově zní rok od roku po celém světě silněji - a s národními socialisty existuje celosvětové, jednotné, revoluční společenství, které tuto dávno započatou revoluci dokončí!

A tento světový revoluční požadavek se opět symbolicky odráží v zavedení nového kalendáře, neboť co by mohlo lépe ilustrovat, že začala nová éra, že se mění všechny hodnoty, že byl položen nový základ světového řádu založeného na zdravých rasách a národech? Ale jaký by mohl být rok 1 tohoto časového zlomu, kdy tato revoluce začala?

Počátky naší revoluce je obtížné určit:

Romantismus a Nietzsche k tomu patří stejně jako založení nebo převzetí moci národně socialistickou stranou k historickým datům. Nikdy se však o tom nevedla skutečná diskuse: Srdce a cítění národních socialistů po druhé světové válce rozhodlo a učinilo jediné správné rozhodnutí. Žádný romantik, a dokonce ani Nietzsche, žádná strana a žádný program nemohly iniciovat revoluci, která by napravila dvoutisíciletou odchylku. Největší a nejdůležitější změna doby od dob neolitické revoluce vyžadovala časoběžníka, který by se vymykal všem měřítkům a dokázal svým zjevem skutečně změnit svět. Milostí osudu byl německému národu tento obraceč času dán a bude věčnou slávou německých dějin, že ho německý národ nakonec jako takového pochopil, zvolil si ho za svého vůdce a následoval ho přes všechny vzestupy a pády. Bez Adolfa Hitlera by naše kultura a s ní možná i naše bílá rasa zanikla, aniž by dostala další šanci na obnovu; byl to také on, kdo dokázal, že taková spásná a záchranná revoluce je skutečně možná, a jeho síla se spojila s její historickou nutností a změnila svět.

Protože Vůdce již není s námi tělesně, ale jeho duch je s námi a dává nám sílu dokončit revoluci, pochopili jsme, že žijeme v nové době, v době, která začala narozením Vůdce Adolfa Hitlera 20. dubna 1889 podle křesťanského kalendáře a jejíž první století brzy skončí. Od konce války počítáme Vůdcova léta (JdF) a uctíváme tak přelomový okamžik času, zachránce árijské rasy, našeho Vůdce Adolfa Hitlera!

VIZIONÁŘ

Slova o nacionálně socialistické revoluci jako o "revoluci spásy" a o Adolfu Hitlerovi jako o "postavě spásy árijské rasy" se mohou nezasvěcenému zdát příliš vznešená. Abychom jim porozuměli, je třeba přesně pochopit, co se rozumí "spásou":

Spásou rozumíme dosaženou jednotu poznání, vůle a činu ve službě eticky hodnotné myšlenky. Této spásy mohou dosáhnout jak jednotlivci, tak všechna přírodní a kulturní společenství. Nacionální socialismus usiluje o stav spásy pro všechny národní a rasové soudruhy, jakož i pro všechny národy naší rasy, jejich

národy a státy, budoucí Říši a vytoužený Nový řád na celém světě! V tom se naše idea hlásí k tradici evropského idealismu, neboť spása spočívá v tom, že smysl života vidíme ve službě idejím a hodnotám, nikoli však především v materiálním blahobytu:

Národní socialismus bojuje proti egoismu a vyznává nadřazenost společnosti!

Hovoříme-li o eticky hodnotné myšlence, musí být jasné, co se myslí etikou a z čeho se odvozuje:

Každá revoluce vede k přehodnocení starých hodnot, zakládá nový stan s novými hodnotami a novou etikou. Národněsocialistická etika tedy není odvozena jako křesťanská etika z domnělých, dogmaticky stanovených příkázání nějakého Boha a není jako zednářská etika odvozena z individuální snahy o štěstí; svůj nárok na prosazení a platnost odvozuje z biologicky chápané ideje společnosti, z biologického humanismu, jehož cílem je zachování druhu a rozvoj druhu jako nejvyšší hodnoty, od níž se odvozuje vše ostatní. Existuje tedy hierarchie hodnot, na jejímž vrcholu stojí přežití a rozvoj lidí a rasy v souladu s druhem a přírodou. S touto hierarchií hodnot je neoddělitelně spjata spása, o kterou usilujeme. Stavem spásy je tedy nakonec život par excellence: člověk harmonicky začleněný do přírody jako souputník lidí a rasy, který se zasazuje o zachování, ochranu a rozvoj úžasné rozmanitosti života a žije podle toho.

Pokud lidé, celé národy, státy a rasy odpadnou od spásy, zdegenerují, odcizí se přírodě a svému druhu, pak jim z dlouhodobého hlediska hrozí zánik jako druhu a naprostá prázdnota hodnot a smyslu jejich osobního života. V tomto katastrofálním stavu se nachází celá naše rasa, ale především náš německý národ, jehož vitalita se proto zdá být vyčerpaná a jehož lidé již nedokážou rozpoznat žádný smysl a hodnoty.

Je tedy přehnané tvrdit, že revoluce, která vede lidi našeho druhu z tohoto minusového světa, opouští cestu smrti a proboují se k životu v celé jeho obnovené kráse, důstojnosti a rozmanitosti, je revolucí spásy?!

Je špatné oslavovat
výjimečného muže, jehož energie, genialita, síla vůle a velikost umožnily tuto revoluci, našeho vůdce Adolfa Hitlera, jako zachránce árijské rasy?! Určitě ne!

Vítězství spásy, které si přejeme při každém pozdravu, probíhá ve dvou fázích:

V první fázi získává národně socialistická strana jako předvoj národa na základě konkrétního časového programu moc a pokládá základy vytouženého nového řádu. Pak se strana rozpustí a ve druhé etapě se rozvine ona vysoká kultura, v níž

naše rasa, její národy a lidé našeho druhu mohou plně a svobodně rozvinout všechny své schopnosti a prožít tak nebývalý zlatý věk.

Jak bude tato nová éra vypadat, zatím nemůžeme předpovědět. Malou představu o tom získáme, když si vzpomeneme na minulé vyspělé civilizace naší rasy v době jejich největšího rozkvětu a pak si zkusíme představit, jak moc by jejich výšku ještě mohly posunout naše současné a budoucí poznatky v oblasti vědy a techniky!

Když myslíme na tento Nový řád, po kterém toužíme a za který bojujeme, ačkoli v něm budou moci žít jen naši potomci, myslíme zase na našeho Vůdce, jehož umělecká povaha jej předznamenala a jehož výroky na vrcholu jeho moci o něm dávají tušit. Tyto výroky najdeme v jeho monolozích ve Vůdcově hlavním stanu, svědčící o hluboké touze po svobodě, velikosti a kráse v myšlení a cítění vizionáře Adolfa Hitlera, který chtěl, aby se vůdci nové Říše stali lidé umělečtí, s estetickým cítěním, který chtěl vychovávat lidi, kteří by byli ztělesněním nejvyšší hodnoty rasy a osobnosti!

A tento génius vůle, tento vizionář obnoveného světa svým životním dílem dokázal, že lidská vůle může dosáhnout čehokoli - že sen o novém věku není marná hloupost, ale může se uskutečnit! Kolik toho tento vizionář a snílek, tak často zesměšňovaný v prvních letech svého života, dokázal?

A ani v posledních temných hodinách jeho vůle neochabla. Dokonce i v jeho politickém testamentu nacházíme ne jeho víru, ne jeho naději, ale jeho jistotu, že z jeho obětní smrti vzejde moc dokončit jeho dílo! My tento odkaz naplníme!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATIONEN

Der Kampf geht weiter !

Seit fünf Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Lehrpläne von Massentötung, Verbrechen, Verfolgung und Verdrängung haben nicht ermöglicht, die Kräfte der gesamten Welt unseren hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entziehen.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin erforderte Völker- und Rassenmenschen stehen Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Der Kampf geht weiter stärker geworden, aber die Größe der biologischen Völkertat ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vorzeitige Beginn ist allen dabei, den Völkern – gegen alle weißen Völker (V) – zu begehen. Seine Mittel sind Zerstörung, Überflutung und Ausrottung.

Ob "nigger" oder "sligger", ob im Wahlkampf oder im Stimmzettel, ob mit Propaganda und Scheriffen oder auf einem Schiffsdeck, andere Art, beide Nationalsozialisten hat seine Pflicht!

Hitl Hitler!
Gerdhard Lauth

NS Zpravodajství
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Přední zpráva
Rozhovor s Molly

Část třetí

NSK: Vaše současné projekty se zjevně týkají filozofie a umění.

Popište prosím svůj názor na dopad těchto temat v politice.

Molly: Snažím se stále aktualizovat fotogalerii, ale většinou se soustředím na Adolfa Hitlera a Armádu Indstva (www.mourningthecoconut.com/truth.htm). Teď jsem na 21 stránkách a mám toho ještě hodně před sebou. Studium druhé světové války je absolutně informační minové pole. Hledáte informace o jedné věci a najdete další dvě, které by třeba prokoukával. Připadáte si trochu jako archeolog, který odkrývá pohřbenou minulost. Minulost, kterou by raději nevybavovali na světlo. Za záplavu informací a obřadů můžeme opět podkvikovat internetu. V průběhu let se vynořily nesmírně vzácné věci z míst po

the **NEW ORDER**

Number 179 (137) Founded 1978 April 29, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countriesmen and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "nigger" or "sligger", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gerdhard Lauth

NSDAP/AO je největší na světě
Dodavatel národně socialistické propagandy!

Tištěná a online periodika v mnoha jazycích
Stovky knih v mnoha jazycích
Stovky webových stránek v mnoha jazycích

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!